

[Clara Munck.]

der ikke i kommunerne har været stor interesse for disse lån, og vi udleder deraf, at der heller ikke har været behov for dem, fordi vi til stadighed har været i den situation, at der er byggemoden jord til rådighed for det byggeri — og det har været omfattende — der har været planlagt og iværksat inden for de senere år.

Det fremgår altså, at det er meget små midler, der er blevet lånt ud, og det får så ministeren til at fremsætte lovforslaget, fordi, som han meget åbent siger, der er da ikke tvivl om, at den væsentligste årsag til de forholdsvis begrænsede træk skyldes, at der ikke er subventioner. På et tidspunkt, hvor man har et kapitalmarkedsråd, hvor man har åbningstale, hvor man har økonomi- og budgetministertaler en masse, der netop understreger, at hovedsigtet i dag i den økonomiske situation må være at lette erhvervslivets finansiering, har vi en boligminister, der siger: ja men uanset alt dette, som han altså ikke omtaler, må vi da skaffe nogle subventioner, for at det offentlige kan bruge de midler — og her drejer det sig altså om 72 mill. kr. om året — vi har sat af til de særlige formål her.

Ministeren fortæller ikke, hvad renten skal være, men han gør dog opmærksom på, at hver gang den nedsættes 1 point, vil der indgå 0,7 mill. kr. mindre i afkast af fondens midler, og han når forsigtigt frem til, at hvis vi stadig væk har den bevillingsramme, vi har nu, vil det være et tab på 3 mill. kr. i løbet af de ca. 8 år. Det er igen 3 mill. kr., der skal hentes fra andre skatteborgere. Det er jo ikke sådan, at boligministeren er i stand til at fremstille pengesedler, der er uafhængige af kronens værdi. Når boligministeren låner sine penge ud under deres værdi, skal nogen dække værditabet, og det er skatteyderne i al almindelighed. Jeg tror nok, at hvis der er noget, skatteyderne ikke beder om i dag, er det at få større skattebyrder for at få gennemført en socialiseringspolitik.

Jeg håber, det er fremgået af de bemærkninger, jeg har haft til de to lovforslag, at man ikke kan vente vort bidrag til lovforslagenes gennemførelse. Jeg mener, at hvis boligministeren har for mange penge i sin bygge- og boligfond, burde han sørge for at medvirke til, at de kanaliseres ud i produk-

tionslivet. Det må være sådan, at det er tilfredsstillende arbejds- og fortjenstmuligheder for landets borgere kombineret med en fornuftig skattepolitik, der i hvert fald er den første forudsætning for, at boligministeren kan leve op til sit fortsat tomme slagord „den langsigtede boligpolitik“. Vi for vort vedkommende nærer altså efter disse to lovforslags fremsættelse og bemærkninger til dem ikke blot tvivl om boligministerens evne og vilje til at gennemføre en langsigtet boligpolitik, men vi forstår heller ikke, at ministeren overhovedet tør regne med at kunne få et samarbejde mellem partierne, hvis dette skal være grundlaget for en politik. Vi må jo ikke glemme, at disse to lovforslag i forbindelse med andre lovforslag, boligministeren har fremlagt, har fastlåst den u hensigtsmæssige og utilfredsstillende bolig- og byggepolitik her i landet for adskillige år frem i tiden.

Jens Chr. Christensen: Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Guldberg, ikke kan være til stede, skal jeg på venstres vegne gøre nogle få bemærkninger om de to foreliggende lovforslag.

Lovforslaget om ekspropriation ser jo meget beskedent ud. Der er kun 6 paragrafer, og kun § 1 har egentlig betydning. Men jeg må straks bedrøve hr. Svend Jakobsen, ordføreren for socialdemokratiet, med, at noget bredt forlig om denne sag bliver det vanskeligt at opnå. Selv om hr. Svend Jakobsen henviser til, at det, der blev gennemført her for få måneder siden, også indeholdt bestemmelser om ekspropriation, er dermed ikke sagt, at det kan udstrækkes til at gælde al lovgivning i år.

Det, lovforslaget går ud på, er, at der skal gives kommunalbestyrelsen ret til at ekspropriere fast ejendom, bygninger såvel som arealer, til boligbyggeri og forsyningscentre. Herved forstås, som ministeren selv siger, butikker, kontorer, værksteder, garager, banker, lægecentre o. lign. Ministeren ønsker, at denne ekspropriationsbestemmelse skal gælde både i byzoner og i landzoner. Jeg vil straks stille ministeren det spørgsmål, hvorfor denne bestemmelse skal udstrækkes til landzoner. Det ligger jo i kommunernes egen hånd, i hvor stor udstrækning man ønsker overført jord fra landzone til byzone.